

den af det rådgivende udvalg foreslåede form. En del vanskelighed voldt art. 1. 7., der indeholder et forbud mod, at sekretariatets medlemmer modtager dekorationer, gaver, honorarer og lignende fra regeringer eller andre kilder udenfor organisationen. Indien foreslog en tilføjelse, hvorefter generalsekretæren i særlige tilfælde skulle kunne tillade modtagelsen, men dette forkastedes med 22 stemmer mod 8. De skandinaviske lande stemte imod forslaget.

Art. 10. 2. om disciplinære foranstaltninger gav også anledning til en del diskussion, idet man var uenig om, hvorvidt generalsekretæren skulle være berettiget til uden videre at afskedige et medlem af staben for „serious misconduct“ uden at forhandle med den særlige repræsentation for administrationen. Man drøftede bl. a., hvorvidt generalsekretæren kun skulle kunne suspendere eller også afskedige. Efter en mindre ændring godkendtes artiklen dog med 34 stemmer, deriblandt de skandinaviske landes.

Som sidste punkt drøftedes den førnævnte art. 9. 1. om generalsekretærens bemyndigelse til at afskedige personalet. Uanset den noget vidtgående affattelse af art. 9. 1. c., der giver generalsekretæren adgang til når som helst frit at afskedige de på prøve ansatte personer, var den herskende opfattelse, at generalsekretæren her måtte være meget frit stillet. De skandinaviske delegationer var enige om at stemme herfor, ligesom De Forenede Nationer accepterede forslaget.

Et af Chile, Columbia og Mexico fremsat forslag til en ændret affattelse af artiklen, der faktisk i de næste 2 år ville give generalsekretæren ret til at afskedige hvem som helst, også de fast ansatte, hvis det efter hans mening tjente De Forenede Nationers interesser, opnåede kun 4 stemmer, medens 35 stemte imod, deriblandt de skandinaviske lande, og 12 afholdt sig fra at stemme. — Der stemtes herefter om det rådgivende udvalgs udkast til art. 9. De to første stykker vedtoges med 46 stemmer (deriblandt de nordiske landes). Det omstridte

trede stykke (9.1.c.) vedtoges med 39 stemmer mod 7. De fire nordiske lande stemte for stykket. — Hele artiklen vedtoges herefter med 42 stemmer mod 6.

Til slut godkendtes hele regulativet med 46 stemmer mod 0. Det vedtoges af plenarforsamlingen ved en resolution af 2. februar 1952.

### 8. Dyrtidstillæg for De Forenede Nationers personale i New York.

Den stærke stigning i leveomkostningerne i New York siden Koreakrigens udbrud i juni 1950 samt ophøret af det såkaldte expatrieringstillæg og huslejetilskuddet havde fremkaldt en vanskelig økonomisk situation for personalet ved De Forenede Nationers hovedkvarter. Det af 5. forsamling gennemførte nye lønningssystem havde snarere betydet en omgruppering af personalet end en lønstigning. Generalsekretæren foreslog som følge af disse forhold gennemførelsen fra 1. januar 1952 af et midlertidigt dyrtidstillæg på 7,5 pct., dog mindst \$ 300,— og mest \$ 750,—. Endvidere gik forslaget ud på at indføre en glidende skala, således at der hvert halvår fandt reguleringer på 5 pct. sted af dyrtidstillægget, såfremt pristallet var steget eller faldet mindst 5 pct.

Det rådgivende udvalg for budgetspørgsmål bestred berettigelsen af generalsekretærens indstilling og kunne kun gå med til et dyrtidstillæg på 5 pct. for alle medlemmer af personalet, der havde under \$ 7 000 om året, og satte minimum til \$ 200,—. Endvidere kunne udvalget ikke acceptere forslaget om indførelse af den glidende skala. — Medens udgifterne ved generalsekretærens plan blev anslået til \$ 1 330 000 for et 7,5 pct. dyrtidstillæg, ville de efter det rådgivende udvalgs reduktion kun beløbe sig til \$ 400 000 årlig.

I 5. udvalg var der sympati for generalsekretærens forslag, forsåvidt angik dyrtidstillæggets størrelse på 7,5 pct. og dets gyldighed for hele personalet. Derimod var stemningen mindre gunstig for indførelsen af princippet med den glidende skala, idet dette ville binde fremtidige forsamlinger.